

I homospørsmålet forsøker vi å rettferdiggjøre synden, ikke synderen

BIBELSYN: Kirken og Skriften står overfor hverandre. Forholdet mellom disse to handler om hvilken av dem som må bøye seg: Skal kirken bøye seg for Skriften, eller skal Skriften bøye seg for kirken?

Foto: Adobe Stock

Hos Jesus ser vi en helt annen form for inkludering, det som har vært kalt «transformativ inkludering»: Der Jesus kommer inn, skjer der en nyskapende forandring

JAN BYGSTAD

formann i For Bibel og Bekjennelse (FBB)

Etter at Martin Luther hadde offentliggjort sine 95 teser mot avlaten i 1517, ble han innkalt til å forsvare dem i møte med kardinal Cajetan i 1518 og der-

etter under disputasen med Johan Eck i Leipzig i 1519. Her tvinges Luther til å trekke vidtrekkende konsekvenser av sitt ståsted: Luther påpeker at både paven og kirkemøtene (konsilene) hadde tatt feil og kunne ta feil i flere spørsmål.

Målestokken pave og konsiler skulle prøves mot, var Den hellige skrift. Det reformatoriske formalprinsippet, Skriften alene (Sola Scriptura), var med dette etablert som fundament for reformasjonsverket, noe Luther setter tydelige ord på under riksdagen i Worms to år senere.

Det er viktig å være oppmerksom på at Sola Scriptura er et kirkekritisk prinsipp. Kirken og Skriften står overfor hverandre. Forholdet mellom disse to handler om hvilken av dem som må bøye seg: Skal kirken bøye seg for Skriften, eller skal Skriften bøye seg for kirken?

Kirkehistorien oppviser tallrike eksempler på hvordan kirken har gjort seg til herre over Skriften i ulike spørsmål. Til dette har profeten Jeremia en fyndig kommentar: «Hvordan kan dere si: Vi er vise, og Herrens lov har vi hos oss? Sannelig, se, til løgn har de skrift-

lærdes løgnpenn gjort den» (Jer 8,8). Nøyaktig dette er det som har skjedd i Den norske kirke i homofilspørsmålet.

Terje Hegertuns bok «Det trofaste samlivet» har fått mye oppmerksomhet etter at den kom ut nylig. Bortsett fra Espen Ottosens kritiske anmeldelse av boken, har Vårt Land knapt hatt plass for annet enn applauderende innslag til saken. I avisen 31. mai finner vi så en lengre kronikk av Knut Anders Sørum, og den 5. juni en reportasjeartikkel om to homofile, Simon Liljegren og Joachim Sørensen, som fant

Kristen friskole kan bli tvunget til lå stenge

PER OLE AALBERG

styreleder i KP-nett, Kristent pedagogisk nettverk

Politisk prinsipptryteri i

Lørenskog kommune kan ende med stengte dører etter 20 år for 180 barn og 35 ansatte i kristne Lørenskog friskole og Regnbuen barnehage. Årsaken er at det politiske flertallet i kommunen, anført av Ap, ikke vil forlenge dispensasjonen for bygget som huser de to institusjonene.

Slaget står i formannskapet onsdag 16. juni, men vi i Kristent pedagogisk nettverk, KP-nett, mener at saksutredningen er mangelfull. Det har vært lang tautrekking i flere politiske utvalg de siste dagene med knappst mulig flertall for å avvise ny dispensasjon.

Vår bønn er at politikerne nå tenker seg om en gang til, og bruker klokt skjønn.

Mange over hele landet har merket seg den pågående prosessen som kan føre til at skolebarn tvinges tilbake til skoler de måtte forlate fordi det ikke fungerer for dem der. En av dem er syvendeklassingen som i en kort video fra skolen forteller at hun var på to andre skoler før hun kom til Lørenskog Friskole. Her blir hun ikke utsatt for mobbing lenger, og ber om å få komme tilbake til høsten som 8. klassing.

- Både elever og lærere har fått meg til å føle meg spesiell og denne skolen har gitt meg mange nye muligheter, sier jenta, som opplever skolen som sin familie og uttrykker at hun er veldig takknemlig for å være elev der. Hvordan skal det gå med

henne og de andre barna i denne situasjonen - hvem tenker på barnas beste?

Dersom politikerne tviholder på fasttømrede prinsipper, er det i realiteten de som legger ned friskolen og barnehagen med sitt vedtak. Er det politisk ideologi som får trumfe med menneskelighet?

Elever, foreldre og hele lokalsamfunnet blir sterkt berørt av en skolenedleggelse, men barnas beste er et perspektiv som synes helt fraværende i den ellers så omfattende saksbehandlingen. I nedleggelsessaker har Foreldreutvalget for grunnopplæringen (FUG) tidligere pekt på at det er viktig at kommunen sørger for god saksutredning, og at alle berørte parter får anledning til å uttale seg.

Elevråd, foreldreråd og skolestyre bør høres, og deres uttalelser bør veie tungt, noe som er helt fraværende her. Ifølge Barneombudet sier Barnekonvensjonens artikkel 3 at kommunen skal ta hensyn til hva som er barnets beste i saker som nettopp berører barn, blant annet ved skolenedleggelse. «Dersom barnets beste ikke er tilstrekkelig utredet i saksfremlegget, vil det være en saksbehandlingsfeil som kan føre til at vedtaket er ugyldig», ifølge FUG. I Lørenskog-saken kan vi legge til at det heller ikke er utredet om berørte kommuner har kapasitet til å ta imot alle barna dersom virksomheten avvikles.

Rådmannen og politikerne i Lørenskog viser til plan- og bygningsloven og vil ikke forlenge dispensasjonen for å bruke lokalene til skole og barnehage

lenger. De mener skolen har hatt rikelig med tid til å finne seg andre lokaler etter ti år i bygget. Ja, tiden har gått, men det har vært vanskelig å finne andre, tilfredsstillende løsninger for den ekspansive friskolen.

Dessuten har utviklingen i området der institusjonene ligger for lengst passert lovens bokstav. Her er ikke næring og industri formålet lenger slik det var da skolen flyttet inn, for få år siden ble det nemlig omregulert til tjenesteyting. Det industrielle preget er blitt gradvis endret gjennom årene, blant annet takket være friskolen og barnehagen. Nå bygges det boliger kun et steinkast unna, og kommunen har selv visjoner om å utvikle området videre, og inkluderer til og med en skole i disse planene. Men det er langt frem, mener rådmannen, og Lørenskog Fri-

hverandre på en bibelskole. Artiklene gir personlige historier med mye smerte og mange frustrasjoner. Sørums stiller spørsmålet: «Kan jeg få lov å tro?» Og Liljegren og Sørensen hevder at «noen vil ta fra dem deres relasjon til Gud».

Artiklene går inn i en etter hvert lang føljetong i norsk offentlighet der homofiles negative opplevelser i møte med kristen forkynnelse og kristne menigheter vies bred oppmerksomhet. Narrativet som fremmes, plasserer homofile i en offerrolle som fremkaller sympati, og gir apostolisk kristendomsforståelse rollen som hårdhjertet skurk. Det synes klart at Vårt Land med sin redaksjonelle linje i dette spørsmålet har en tydelig agenda: Nå når Den norske kirke har åpnet opp i homofilspørsmålet, må frikirkene hjelpe på vei så de kommer etter.

Begge de over nevnte artiklene er blottet for bibelsk argumentasjon og refleksjon. At en kan være samlevende homofil og samtidig kristen, er en selvfølgelig forutsetning for alt som sies. Og å anfekte dette er ensbetydende med totalt å ha misforstått Jesu inkluderende kjærlighet.

At homofile har blitt møtt med mye uforstand og ubarmhjertighet, er helt sikkert sant. Men dette er ikke ensbetydende med at Bibelens ord om disse ting er ugyldige eller må settes til side. Diskusjonen rundt homofilspørsmålet har virvlet opp og aktualisert en hel rekke sentrale problemstillinger som de angjeldende artiklene glatt hopper bukk over. Vi nevner her ganske kort:

For det første spørsmålet om bibelsynet. Hvilke konsekvenser har det for forholdet til Skriftens autoritet når en setter til side så sterke og tyde-

lige utsagn til spørsmålet både i GT og NT? Hvis Skriften blir et koldtbord der en ut fra ulike hensyn kan velge bort det ene eller det andre en ikke liker, pulveriseres i realiteten dens autoritet.

For det andre spørsmålet knyttet til bibelsk hermeneutikk: I hvilken forstand kan/skal Bibelen tolkes i lys av menneskelig erfaring? Her vil klassisk apostolisk kristendom gå motsatt vei, for i stedet å tolke menneskelig erfaring i lys av Skriften. Vår subjektive erfaringer, følelser og opplevelser kan ikke tolke det som er objektivt gitt i hellig skrift, men må i stedet korrigeres av Skriften.

For det tredje knyttet til skapelsen. Når mann og kvinne skapes i Guds bilde, og ekteskapet mellom de to innstiftes, er dette noe Jesus viser tilbake til i sin undervisning om samliv (Matt 19). Det er klart at i den bibelske virkelighetsforståelse er dette eksklusivt å forstå: Andre samlivsformer er i strid med Gud vilje. Som Skaper har Den allmektige definisjonsmakten i menneskets liv.

Dette leder frem til det fjerde, og er knyttet til Guds hellige lov. Etter bibelsk tankegang er det Gud Herren alene som er lovgiver i moralsk/etisk forstand («produsenten lager bruksanvisningen»), og fordi Gud er god, er hans lov også god (Rom 7,12). Der mennesket anfekter eller overprøver Guds myndighet som lovgiver, har det gjort seg selv til gud. Og fordi loven er en åpenbaring av Guds hellighet, innebærer en avvisning av større eller mindre deler av Guds lov også en fornektelse av Guds hellighet.

Dette er problemet med antinomismen i den moderne vestlige kultur, en antinomisme som i homofilspørsmålet har slått inn i kirkene med styrke.

For det femte spørsmålet rundt hva det innebærer at Jesus var «tolleres og synderes venn». I dagens kulturelle klima hvor 'inkludering' er blitt et sentralbegrep, har det å inkludere blitt ensbetydende med å akseptere og anerkjenne. Å inkludere homofile i menighetens liv innebærer dermed å akseptere deres livsstil og å anerkjenne deres avvikende bibelforståelse som kirkeleg legitim. Hos Jesus ser vi en helt annen form for inkludering, det som har vært kalt «transformativ inkludering»: Der Jesus kommer inn, skjer der en nyskapende forandring (det vi kaller omvendelse). Til synderinnen sies det «Gå bort og synd ikke mer!» (Joh 8,11)

For det sjette betyr livet i Kristus og vandringsen i Ånden et enten-eller i forhold til det Bibelen definerer som synd. En kristen kan nok falle i synd – nådens dør er da åpen. Men han kan ikke leve i synd og kreve Guds godkjennelse av syndig liv. Dette kaller Bibelen «å vandre i mørket»: «Dersom vi sier at vi har samfunn med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten» (1Joh 1,6). Da kaller Gud og den sanne kirke til omvendelse. Og dersom en ikke vender om, stenges nådens dør.

Ytterligere punkter kunne legges til. Men disse seks skulle være tilstrekkelig til å godtgjøre at «homoteologien» medfører en radikal omstøping av kristendomsforståelsen. Sola Scriptura forlattes, skapelsesteologien forkludres, antropologi og soteriologi ombygges, og lov og evangelium forvirres. Resultatet er at en søker å rettfærdiggjøre synden, ikke synderen. Med dette er det også dekning for å hevde at denne slags teologi representerer det Paulus kaller «et annet evangelium» (Gal 1,6f). Og en kirke som gir «et annet evangelium» rom, er ikke lenger en sann kirke.

LØRENSKOG: Skolen og barnehagen er en trygg havn for 180 barn, tilbudet bidrar til et mangfold i skolefloraen, og står støtt på internasjonale konvensjoner som ivaretar foreldreretten, skriver innsenderen.

Foto: Privat

trygg havn for 180 barn, tilbudet bidrar til et mangfold i skolefloraen, og står støtt på internasjonale menneskerettighetskonvensjoner som ivaretar foreldreretten. Skolen er også en viktig flerkulturell arena i Lørenskog som tar integreringsarbeidet på alvor. Er det noe vi trenger i dag, så er det institusjoner som lykkes på dette området. Det gjør den kristne friskolen på Lørenskog.

Det er både til barnets og samfunnets beste å legge til rette for at Lørenskog Friskole og Regnbuen barnehage får bestå, og oppfordrer til bruk av godt skjønnt og sunn fornuft.

skole passer tydeligvis ikke inn i de planene. Det er helt utrolig!

Vi i KP-nett har vært på besøk i vår medlemsskole en rekke ganger siden de flyttet dit i 2011. Vi er imponert over hvor bra bygget er blitt tilrettelagt for moderne

skoledrift av eier Tom Hagen. Vi har også sett arbeidet som gjøres innenfor byggets fire vegger på nært hold, og det er ingen tvil om at dyktige medarbeidere leverer en solid, skolefaglig innsats.

Skole og barnehage er en

I FOKUS

Dømme eller frelsa?

Terje Hegertuns nye bok, «Det trofaste samlivet», har utløyst ein ny debatt om kva som er synd og korleis vi møter menneske som slit med sine syndige lyster. Det kan verka som om hans mellomløysing inneber, at når det Bibelen kallar syndige lyster, blir levd ut i eit trufast samliv, så er dei ikkje lenger syndige, men noko vi må gje rom for i forsamlingane våre. Heldigvis blir denne mellomløysinga avvist i dei fleste frikyrkjelege samanhengar, for læra om at ekteskapet er eit livslangt forhold mellom ein mann og ei kvinne er eit avklart lærespørsmål. Jesus gjorde det klart at Guds skaparordning står fast: «Til mann og kvinne skapte han dei.» Det inneber at alle seksuelle forhold utanom eit slikt ekteskap blir avvist som syndige. Det er ikkje nok å seia at denne læra er avklart, her trengst skikkeleg bibelsk undervisning for å hjelpe komande generasjonar til rett forståing av Guds vilje og til eit godt liv.

Ei av dei store utfordringane er korleis vi kan snakka om dette utan å fordømme og tala nedsettjande om dei som har valt ein livsstil som strir mot Guds ord. Bibelen er veldig klar på at alle menneske har synda og kjem til kort. Her stiller vi alle likt og ingen har noko å rosa seg av. Jesus gjer det klart at det ikkje berre er den ytre handlinga som er synd, men det å sjå på nokon med lyst er også synd. Vi er alle syndarar og vår seksualitet er inga unntak. Ingen menneske har ein rein seksualitet, vi er alle smitta av synda. Vi bommar alle ofte på målet. Dessverre inneber dette også at vi har lett for å dømme andre.

Det nye testamentet gjer det klart at Jesus kom for å frelsa oss frå syndene våre. Han er ei sanning for syndene våre og kom for å bera dei bort og setja oss fri. Gud sende han ikkje til verda for at han skulle dømme verda, men for at verda skulle bli frelst ved han. Difor var han venn med syndarar og tollarar og møtte alle menneske med nåde og sanning. Det nye testamentet gjev oss fleire lister av synder han kom for å frelsa oss frå. Her er ei av dei:

«Veit de ikkje at dei som gjer urett, ikkje skal arva Guds rike? Far ikkje vill! Verken dei som lever i hor, dei som dyrkar avgudar eller dei som bryt ekteskapet, verken menn som ligg med menn eller lèt seg liggja med, verken tjuvar, grådige, drankarar, spottarar eller ransmenn skal arva Guds rike. Slike har somme av dykk vore. Men no er de vaska reine, de har vorte helga, de er gjorde rettfærdige i Herren Jesu Kristi namn og i vår Guds Ande (1 Kor 6,9–11).

Eg likar at Paulus avslutta denne syndelista med å slå fast at somme av dei han skreiv til hadde levd i desse syndene, men dei hadde vorte vaska reine og helga slik at dei no var rettfærdige i Kristus. Dette gjev håp for alle syndarar. Det er frelse for alle som vender om. Det er eit problem når kristne leiurar stryk bort synder frå syndelistene i Bibelen og seier at dette ikkje lenger er synd. Då hjelper dei ikkje menneske til frelse gjennom omvendning og tru. Det er det alvorlege i denne debatten.

Då Jesus stod framføre kvinna, som vart skulda for hor, og ingen hadde kasta den første steinen, sa han: «Så dømmer ikkje eg deg heller. Gå bort og synd ikkje meir!» Slik bør vi også møte menneske med nåde og sanning.

Erling Thu
forkynner i Kristent Nettverk